

[Hedelund.]

som ogsaa blev omtalt af det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen, at man først tager Stilling til det Hovedspørgsmaal, om man paa det nuværende Tidspunkt skal gaa med til en Nedsættelse af Motorafgifterne. Regeringen har svaret paa dette Spørgsmaal gennem det Forslag, der er blevet forelagt, idet de to Regeringspartier ikke stiller Ændringer i saa Henseende.

Man maa indrømme, at disse Afgifter straks, da de traadte ud i Livet, gav mere, end man herinde under Udvalgsbehandlingen havde kalkuleret dem til, og man maa ogsaa indrømme, at disse Afgifter i Aarens Løb er steget stærkere og hurtigere, end man maaske havde regnet med her fra Rigsdagens Side, men naar jeg for mit Vedkommende trods dette alligevel stiller mig Side om Side med Regeringens Forslag og ikke kan anbefale nogen Nedsættelse af Afgifterne paa det nuværende Tidspunkt, saa er det, fordi vi har den Opfattelse — naar man vil anlægge en fuldstændig saglig Bedømmelse af Spørgsmaalet —, at ligesom man i sin Tid kalkulerede for lidt med Hensyn til de Indtægter, man vilde faa af Motorafgiften, saaledes har man ganske sikkert ogsaa kalkuleret for lidt med Hensyn til de Udgiftsbeløb, det vilde komme til at dreje sig om, saaledes som det for øvrigt ogsaa fremgik af de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen fremsatte, og de Tal, som han nævnte, Tal, der, saa vidt jeg kunde vurdere dem, i det store og hele er rigtige.

Naar Forholdet med Hensyn til vore Vejes Tilstande saa er det, som den højtærede Minister anfører det i sin Fremsættelse Sp. 2938, hvor han udtaler:

„Af vore Amtsveje er nogle gode, nogle nødtørftige og andre kun lidet tilfredsstillende; af vore Sogneveje er et færre Antal gode og adskilligt flere ganske utilfredsstillende.“

Naar Forholdet er dette — og jeg tror, den højtærede Minister har Ret —, saa mener jeg ikke, man paa det nuværende Tidspunkt kan gaa med til en Nedsættelse af Afgifterne, idet det jo viser, at til Trods for, at man har nedfældet ikke saa faa Millioner i Vejene, er det dog nødvendigt at kunne disponere over endnu flere Beløb for at naa det Maal, som enhver motor-

kørende tilstræber: at faa det bedst mulige Vejnet her i vort Land.

Og nu kan det ikke nytte, saaledes som jeg har set det fremført i enkelte Motorblade, at man fuldstændig vil se bort fra det, der ogsaa fra anden Side her er blevet fremhævet, at selve Motorafgiften spiller en indirekte Rolle for de daglige Driftsudgifter for Automobilkørselen og ogsaa for Reparationskontoen. Jeg for mit Vedkommende var med som Motorkører i den Tid, da Vejene var hullede og ujævne og mange Gange ufarbare. Jeg erindrer fra den Tid, hvorledes de daglige Driftsomkostninger saa ud, og naar jeg sammenligner dem med de daglige Driftsudgifter, man nu har, hvor man dog i ikke saa ringe Udstrækning kører paa forholdsvis gode Veje, maa jeg i Sandhedens Interesse indrømme, at der ligger en absolut Besparelse for de motorkørende.

Jeg kan i denne Forbindelse nævne, at jeg i Sommer, netop for at faa dette Forhold fastslaaet, foretog en Undersøgelse af en ret stor Ruteautomobil, der paa Grund af en Omkørsel var nødt til at køre en 3—4 km ud over en ret daarlig Bivej, medens dens normale Kørsel foregik paa macadamiseret Vej. Det viste sig, at i de Maaneder, den paagældende Vogn var nødt til at køre ud over disse daarlige Veje, steg de daglige Driftsomkostninger ganske betydeligt, og efter at Omkørselen var forbi, kom der en ikke saa ringe Reparationsudgift til den paagældende Ejer.

Jeg tror derfor, vi skal slaa dette fast, naar vi vil bedømme Spørgsmaalet sagligt, at der ligger en absolut indirekte Besparelse eller direkte Besparelse, rettere sagt, for de motorkørende, en direkte Besparelse, der bliver saa meget større, jo bedre Vejnettet bliver.

Naar jeg har fremført dette med Hensyn til Afgiftsbeløbet, ønsker jeg dog straks at gøre nogle kritiske Bemærkninger til Lovforslagets sidste Paragraf, § 13, som jo kort og godt gaar ud paa, at Loven skal forelægges Rigsdagen til Revision inden Udgangen af Aaret 1940, hvilket altsaa vil sige, at den skal gælde i en tiaarig Periode. Jeg mener ikke, at det er rigtigt. Jeg vil ikke ganske afvise den Argumentation, den højtærede Minister fremførte til Forsvar herfor, idet jeg vel forstaar, at det for Amts-